

Wandeling n°2 :
Montaigu :
Rendeux
Bewegwijzering : ■

De kapel en de kluzenaarswoning van Saint-Thibaut. Deze grandioze plek die reeds vanaf de prehistorie in gebruik is, laat je van op haar rotsachtige uitloper genieten van een mooi panorama. Je hebt van hieruit een zicht over de Ourthevallei en de omliggende dorpen.

Vertrek : ecole communale van Rendeux
Hoogte : 190 m
Afstand : 5,5 km
Duur : 1u45
Moeilijkheidsgraad : moeilijk
Aard van de wandeling : bos - landelijk - belangrijke hoogteverschillen

Deze uitloper in westelijke richting wordt op een natuurlijke wijze beschermd door zijn dominante positie bovenaan de Ourthe-vallei. Je hebt van hieruit een mooi panorama in de richting van de dorpjes Marcourt en Marcouray. Deze plek heeft altijd een aantrekkingskracht gehad, waardoor mensen zich hier zijn komen vestigen. (Foto 1) Van de 11de tot de 15de eeuw was deze plek bezet door het kasteel van de Heren van Montaigu. Hun naam is afkomstig van de plaats "Montaigu" (Latijn : mons aculus), hetgeen verwijst naar de heuvel, gelegen op de linkeroever van de Ourthe. (Foto 2)

Het graafschap van Montaigu, van de feodaliteit tot aan de Franse Revolutie, regeerde over de Heerlijkheid van Marcourt, en dus ook over Ronzon. Van dit kasteel, dat door een kanon vanuit Chession werd vernietigd op het einde van de 15de eeuw, vind je nog restanten van de trapezium -vormige vestingtoren en van de omwalling (160m) in het westen. Van op deze plaats genaamd Chession, een klein plateau gelegen tussen Ronzon en het kasteel van Montaigu, kan je perfect de bergtop zien waarop het fort was gebouwd.

Volgens Bertholet, een priesterbroeder, was Saint-Thibaut net zoals Jezus reeds vóór zijn geboorte aangekondigd. Zo vertelde de bisschop van Vienne (Frankrijk) op een dag aan zijn grootmoeder voorouder : "Verheug u, o moeder, dat op een dag uw dochter een kind zal baren van grote verdienste, die de gewone mens zal overstijgen en groot zal zijn voor God en voor de mensheid." Het vervolg bevestigt deze voorspelling : de jonge Thibault had een diepe afkeer voor de ijdelheid van de mensen. Hij leefde in armoedig en stelde zich ten dienste van anderen (hulp-metser, landbouwer, hulp in een steenkoolmijn,...) Zijn geloof en zijn verstervingen trokken de aandacht. Hij ontving de Heilige Sacramenten waaronder het priesterschap. Daarna trok hij naar een kortbijgelegen kluizenaarswoning, waar hij bleef tot zijn dood. Thibault stierf op een vrijdag in juni 1066. Hij was 33 jaar. Zijn laatste woorden waren : "Heer, heb medelijden met uw volk. Ik leg mijn ziel in uw handen". Zijn lichaam begon te glinsteren alsof hij had deelgenomen aan de verrijzenis. Deze analogie met het leven en de dood van Jezus kon alleen maar door tussenkomst van God verklaard worden. Het duurde niet lang alvorens Thibault heilig werd verklaard door de 'vox populi' (stem van het volk). God verheerlijkte hem met een groot aantal mirakels.

Van dat moment lieten de zeer christelijke graven van Montaigu een kapel bouwen (Foto 3) ter ere van Saint-Thibaut. De kapel werd gebouwd in de hoektoren van het kasteel met zicht op het dorp Marcourt. De kapel werd gebouwd in 1639 in kalksteen. In deze periode startte Charles Jamotte, pastoor van Marcourt, opnieuw de pelgrimstocht naar de kapel op. Verder werd er een kluizenaarswoning gebouwd, eenvoudig met twee aangrenzende kamers die rechtstreeks uitkwamen in de huiskapel. Deze kapel is privé-bezit en wordt enkel gebruikt door een vast bepaald groepje gelovigen.

Opgravingwerken van 1972 tot 1977 hebben het mogelijk gemaakt de middeleeuwse constructie te reconstrueren. Er werd tevens archeologisch materiaal uit de prehistorie teruggevonden. Het onregelmatige plan van de vestingtoren en de afwisselende dikte van de muren zijn te wijden aan het onregelmatige reliëf van de plaats.

Binnen in de kapel valt meteen het barokke altaar op dat dateert uit 1730, met een chronogram en met verschillende beeldhouwwerken. Zo herken je de beeltenis van een Heilige Maagd (naar de school van Jean Del Cour) en een Christusfiguur in hout. Men heeft in Marcourt maar weinig van de tijdens de opgravingen gevonden voorwerpen bewaard. Een beetje verder, op de flank van de heuvel, heb je een wonderlijke bron. (Foto 4) Ze wordt vereerd door heel wat pelgrims : naar verluid zou deze bron nooit uitdrogen.

Bij het opruimen van de tuin van de pastorie in 1837, werd er een gallo-romeins kerkhof ontdekt, in de vorm van een omheind vierkant, met in het midden een bustum, een stenen brandstapel.

Bijkomende inlichtingen kan je verkrijgen in het Syndicat d'Initiative (VVV-kantoor) van Marcourt - Beffe, tegenover de kerk van Marcourt (084 / 47 77 91).

